

Předváděčka nového léku na cokoliv

report z Bílé vrány

V pátek 23.5. byla v Bílé vráně akce Ochutnávka léku na cokoliv. Vystupovali v pořadí Václav Klaus, Hliníkové lopatky dědečka Pipýna a Vychcaný knedlíky.

S Lopatkami jsme dorazili v 18:15, ale bylo ještě zavřeno, zakotvili jsme na Břetislavce (místní to hospůdce navazující na Bílou vránu). Během družného hovoru s místními vypadl proud, tak nás napadlo, že asi někdo vyhodil jistič, tedy, že někdo přišel do Bílé vrány. Nevím, jak moc to spolu souviselo, ale opravdu tam už někdo přišel. Přestalo tak intenzivně chcát a odnosili jsme urychleně aparaturu. Dali jsme pivo, a už dorazily první fragmenty Václava Klause, začly se srocovat další lidi, dorazil i Herák s lahví rumu a akce se začínala rozjíždět. Kolem 20h začal Václav Klaus, což byl energický, našláplý hardcore, měli opravdu intenzivní elektrické polohy s dominujícím hromovým hlasem Markéty, kterou jsem si pamatoval ještě z Johnny T a sledoval jakých obrátek její zpěv nabral. Škoda, že stála před bednama a tak ji mezi písněmi vazbil mikrofon a za půl hodiny bylo zkrámováno – s nacvičenou produkcí. Nastoupili jsme s lopatkami a vyměnili polovinu pódia, rychle zvládnuté, jen nás zdrželo zapojení mikrofonů. Začalo se rozvládným deadvským postupem do konečného šílení, bubeník Giorgio se jako pekelný jezdec proháněl ve své jízdě různými spektry rychlosti a jakž takž se jej dalo stihnout. Druhá píseň Budíček je takový nostalgický evergreen, který se opět pohyboval v šílených poryvech rychlosti, všiml jsem si, že kluci už ale dělají více srandiček při hraní, takže tempo bylo už dostatečné. Nevěděl jsem, jak rychle se má skončit a tak jsme zahráli ještě poslední píseň, kterou končíme rockovým závěrem a pak hysterickým tempem až do vyčerpání. Sálem se linula libá vůně Himalájských výšek, a bylo tam fajn. Naštěstí se nám podařilo skončit rychle a vyklidili jsme pódium pro Vychcaný knedlíky, na které čekala většina příchozích v sále. Byl jsem na umření, tak jsem kouřil venku, a kde jsem za-

slechl první tóny z Vychcaně Knedlíkového setu. Bylo blbý, že tím naším zpožděním s mikrofony se zkrátila jejich produkce kvůli noční hodině. Ale Knedlíci jen tak nekončí, hráli dál. První písně hodně rychle a našláplé, ostatně byla to jejich známá tvorba. Po několika písních přišlo finále a všiml jsem si, že ke konci si Knedlíky hrají s opojností zvuku, tedy, že improvizovali a intuitivně se nechali unášet elektrickým kraválem. Bombastické. Herák dozpíval part a středem odešel nejkratší cestou k baru. V sále nastal klid, který byl pravidelně ozvlášťňován děním na baru a na schodech, kde se kouřilo. A tak až dlouho do noci.

Krtek

PRO VRAHA

Zahoupej se...
na krátko
nad mou hlavou oprátko
Býval
jsem já vrah

Ted je to můj krach
Neboj se už
dětátko
Budu viset za krátko,
neznal jsem já strach
teď obrátím se v prach.

P.S.: A teď tam stojí kyvadlo.

PRO J.S.Fialu

Vylezl jsem na jeřáb
upadla mi pila
nemám zas co žrát
není ve mě síla

Jsem já chlapec rozverný,
proto kradu měď
Zítřej zajdu do sběrný
na ruma hned teď.

Fikus

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 28.5.2014, číslo 128, online: najezd.wz.cz

Kalindář

- 30.5. se koná **Kočkolit na Vráně** + křest CD, vystoupí: KOČKOLIT, VON PLASTIC FACTORY. Kde: Bílá vrána (Podbaba), start: 19:00, vstup: netuší.
  - 30.5 - 1.6. se koná **Šrámkův Písek**, 53. celostátní divadelní přehlídka.
  - 30.5. se koná: **Seno / sláma - pivo = Pára**. Vystoupí: PÁRA VOD HUBY, MIXLEVPIXLE A SECRET SAKRA, Kde: Na Slamníku, start: 20:00, vstup: 60Kč.
  - 7.6. se koná akce: **Illegal 2014**. Vystoupí: VYCHCANÝ KNEDLÍKY, GALANTI, MOKRÝ VRATA, 3.STUPEŇ TORTURY A KOČKOLIT. Kde: Černošice u Prahy, osada Kazín, hospoda Tornádo, start: 18:00, vstup: ???
  - 7.6. se koná akce: **Trilobit fest IV** a Sběrné suroviny. Vystoupí: TASTED!, UNINVITED, MECCAVERIUS SOCIETY, TŘI PÍDĚ, JÁCHYM TOPOL A DALŠÍ. Kde: Café v Lese a Sběrné suroviny (Krymská, Vršovice), start: 18:00, vstup: 70Kč.
- 13.6 - 15.6. **Zelí fest !!!!** Kde: Saloon Na osmnácté míli, Veleň-Mírovce (10 minut z metra Letňany).

28.5. Vilém, Vilibald
Přejeme vše nejlepší!
Jarmila balí brk
pro Viléma na to krk.
Je tam s nimi Vilibald
do party je dobrý bard.

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Pad' Darmoděj

šel městem muž, šel tiše po hlavní třídě
šel světem muž, však nejde už
já jeho pád hrozný jsem viděl
pad' Darmoděj, vagabund mých snů i lásek
jenž svědomí své zvrací během dne a
hezkým snům vyhýbá se...
pad' můj Darmoděj...
tak zpívej: na nananana nananana. Seuru na onana.

Psáno 20. 5. co ozvěna zoufalství na definitivní rupnutí v kuli J. Nohavici. (píseň o Euru)

Josef

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

Dnes ráno mě probudilo kručení v břiše. Vzpomněl jsem si, jak mi máma říkala o hovínku, které musí zatroubit, než jede do zatačky. Tak jsem zatroubil. No, smrdělo to tak, že mě to vyhnalo z postele. Hovínko jsem na záchodě vypustil na svobodu. Ten mu na cestu, dá se říci underground, zahrál splachovací fanfáru a bylo. Dneska jsem musel na odběr krve. Pro mě je to poněkud daleko. Musel jsem jet tramvají. Naštěstí jela fialová. Odpadlo trapné šplhání po schodech. Uvnitř, na místech pro matky s kočárky a mrzáky, seděla parta zedníků, starší žena (mladší než já) a mladá dívka. Nic. Žádná reakce. Oslovil jsem dívku (zedníci přece jenom pracují fyzicky) a požádal ji o místo. Ta mě s nosem u stropu pustila. Venku pršelo a bylo chladněji. Okna byla zarosená a vzduch... Odpařovna, vlhkých, lidských těl by byla hnusná. Ovšem tato směsice výparů, jak lidských, tak z kafilérních produktů byla nesnesitelná. Tato zahuštěná sloučenina, bůh ví z čeho, marně se snažící vypadat jako vůně, byla nedýchatelná. S kapesníkem před obličejem jsem vděčně vzpomínal na ranní troubení. Smrdělo, ale nedusilo. Naštěstí jsou to jen tři zastávky. Vystoupit však není vždycky výhra. Po cestě kolem hlaváku a Wašintonkou potkáte tolik pachů, že vám jde hlava kolem. Od moče, výkaly, zvětralé pivo a víno, odpadkové koše, smrad bezdomáčů - směsice poněkud barevného pižma až po široký výběr produktů kosmetických firem. Možná se jedná o stejný pud jako u psů a koček. Ti se také rádi vyválí v hovnech nebo chcíplé rybě či jiné mršině. Jednou jsem byl s přáteli na návštěvě jedné krásné rodinky v Liberci. Seděli jsme v obývací kuchyni panelového 1+1. Nová dívka mého přítele náhle vytáhla z kabely pičfuk a už syčela. Okno muselo dokořán, přesto že venku nebylo zrovna nejlip. Na můj dotaz, proč to dělá, mi s kamennou tváří sdělila, cituji: "abych nesmrděla" konec citátu. To mě dočista zděsilo. "No já nevím, jak ty, ale já, když mám pocit, že smrdím, tak se jdu vykoupat nebo aspoň umejt," vypadlo okamžitě ze mě.

No a teď, babo, rad'. Co si mám myslet? Nová doba? Móda? Nebo degenerace?

Fikus

---

kdysi byly dny,kdy nebyly bolesti
ale to je dávno

dnes jsou dny bez slunce
to už je dávno
dávno,co nebývalo
dávno,co se ztratilo
z myslí napříč léty
je to dávno - kdy se mohlo vznášet
s veškerou naivitou
je to dávno, kdy hořely ohně
u každé cesty
je to už dávno, kdy jsme věděli víc
je to už dávno, prach zakryl i barvy
je to už dávno, kdy jsme ještě snili

více nebylo třeba
něž jen to,
že jsme byli podvedeni
"kdysi"
dábel tak rád svádí
a kolíbá do spánku

cítím
vnímám
sním

ležet v zahradách já
ohně hoří u každého oltáře
v lesích bez cest
každý bůžek má své místo
každá mocnost své území
v každý čas
a každý z nás

deadhead

Za zdrcadlem

nakrm svoji hlavu

těvs ývon árvto es meldacrz az
énij uosj yravt nej ,énjets uosj yvrab
édil ívon uosj meldacrz az
ínij ela, yt a áj okaj
áměn avols uosj meldacrz az
ánij uhcort ánžom uosj ela
tsáč ávon ádálkzor es meldacrz az
yníts énij ela alět ánjets
ívtsmejat énletunkinorpen ej meldacrz az
énij édžak okaj énjets
eldacrz op ůtsrp yksito
úzardo hcým yravt
íčo íneláš
vatsdeřp ítunivzor
uomt dohcůrp
ínářp ůzarbo od

Ld@ Hov4doO

I.
Člověk zdá se je tvořen víc vnějšími věcmi než vnitřními - hledá si souputníky, vzory, obklopuje se věcmi a nechává je na sebe působit; ukotvuje se v nich a staví na nich svou identitu, možná ze strachu, aby ho neodnesl proud času, aby se nepozbyl. Nietzsche píše, že rosteme se svým nepřítelem - to zřejmě zaznívá ve stesku po minulých, jasnějších dobách, kdy bylo nějak možné nepříteli pohlédnout do tváře a plivnout na něj a rvát se s ním, ať už dobrovolně či nikoli. Nezobrazíš si Boha - to říká Bible a má k tomu důvod; tak i ideologie se stane a je bohem řídicím své nevědomé loutky, pokud tyto nebudou schopny ji vyhmátnout, vyslovit a tak ji měnit a utvářet... bylo řečeno slovo o různých typech lidí - a jsou jistě tací, kteří tlak ideologie cítí a jdou intuitivně a podle "srdce" proti němu dlátem svého svědomí a tvoří ostrůvky života, ...ale tím spíš jsou i jiní a jsou to ti, kteří musí svého nepřítele "odhalit" a zobrazit - těchto

nových rouhačů se ptám: víme dnes, kdo je náš nepřítel? a víme dnes jak s ním zacházet? a víme dnes zda je dostatečně důstojný na to, abychom s ním vedli svůj boj?

II.

Buď nepřítelem sám sobě - tak od sebe umí ideologie odvést pozornost; a káže: měřítkem tvého života je tvá práce, práce pro společnost; slyší ji všichni ti, kteří ani dost nedokázali si být nepřáteli, spíše povolali ideologii aby v nich samých jim byla nepřítelem a mumlají: efektivita, produktivita, prosperita. Příliš málo je ale důvěryhodná tahle společnost a proti těm, kteří chtějí zběhnout staví nejdříve ona své nepřátelství... pak cítí prázdnotu, vydeděnost, nenaplnění a pracují nejdříve na tom, aby se vymazali - ale není to stále ideologie v nich, která takto cítí a která je jejich duševní chudobou? Buď nepřítelem sám sobě - tak od sebe umí ideologie odvést pozornost a je nám jasné, že si za všechno můžeme sami - nebo jinak: je nám dnes jasné, že si za všechno můžeme sami?

III.

A kdo že je to nepřítel? Řekl bych: někdo, s kým se přu o hodnoty, na nichž mi záleží. Pokud by se ideologie vztahovala pouze na věci indiferentní, mohlo by mi být jedno, co vyvádí za mými zády, jaké kulisy staví mému životu, jehož pohyb se odvíjí zcela jinde - ke střetu dochází, je-li nám společná otázka, ale odpovědi na ni se různí, dokonce se vzájemně ohrožují; ta slova: práce, prospěšnost, tvořivost... mi nezní cize, naopak se mě bytostně týkají; neb člověk je založen více vně než uvnitř, v tom co dělá a jak a s jakým záměrem. Duševní boj je strašný jako jakákoli válka - tak napsal Rimbaud, alchymista slova - a tento boj je nejdříve třeba svést: k tomu je ale zapotřebí ještě jiných otázek...

Slepec